

Sygn. akt II CSK 134/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku W.C.
przy uczestnictwie J.T.C., M.C.,
A.K. i Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Ł.
o ubezwłasnowolnienie,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania J.T.C.
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. przyznaje adwokatowi M.R. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...]. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści),
powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce
postępowania J.T.C. z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestniczki J.C. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 6 września 2018 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na nieważność postępowania oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżącego podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest bowiem podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania z przyczyn wskazanych przez skarżącą.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestniczka wskazała nieważność postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), która miała polegać na nieodroczeniu rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 6 września 2018 r. Uczestniczka była jednak na tej rozprawie reprezentowana przez pełnomocnika, który czynnie brał w niej udział. Nadto w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że nieodroczenie rozprawy na podstawie art. 214 § 1 k.p.c., nawet jeżeli stanowiło uchybienie procesowe, nie musi powodować nieważności postępowania, jeżeli z okoliczności sprawy wynika,

że strona (uczestnik postępowania) już zajęła stanowisko co do wszystkich kwestii prawnomaterialnych w postępowaniu, zgłosiła wszystkie istotne dowody dla poparcia swoich tez i ustosunkowała się do twierdzeń strony przeciwnej (postanowienie z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 463/13).

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii "czy istnienie choroby psychicznej - w niniejszej sprawie schizofrenii paranoidalnej - i zachowanie uczestniczki postępowania J.C. polegające na szeroko pojmowanym braku zajmowania się domem czy negowaniu istnienia choroby, przy jednoczesnym braku chociażby takich zachowań jak trwonienie majątku, jest wystarczające dla zastosowania środka tak daleko ingerującego w dobra osobiste człowieka jakim jest ubezwłasnowolnienie całkowite, czy może wystarczającym byłoby ubezwłasnowolnienie częściowe lub też stosowanie środków przewidzianych w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego", nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło - z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Odnosi się ono do konkretnych okoliczności występujących w rozpoznawanej sprawie. Problematyka przesłanek decydujących o możliwości ubezwłasnowolnienia została zaś dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw